EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

2012/2012(REG)

14.2.2012

UDKAST TIL BETÆNKNING

Ændring af artikel 20 og 27 samt fortolkning af artikel 48, stk. 2, og artikel 50 i Europa-Parlamentets forretningsorden
(2012/2012(REG))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordfører: Carlo Casini

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE 3

BEGRUNDELSE 6

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om ændring af artikel 20 og 27 i Europa-Parlamentets forretningsorden (2012/2012(REG))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til skrivelse af 17. marts og 27. september 2011 fra formanden for Udvalgsformandskonferencen,

– der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0000/2012),

1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;

2. gør opmærksom på, at disse ændringer træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Ændringsforslag 1

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 20 – stk. 3 a (nyt)

Nuværende ordlyd	*Ændringsforslag*
	3a. For at sikre en korrekt afvikling af procedurerne i Europa-Parlamentet kan formanden efter indstilling fra formanden for Udvalgsformandskonferencen i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2, tredje afsnit, træffe afgørelse om at foretage det fornødne, herunder om nødvendigt ændre eller ophæve en beslutning, som er truffet af et udvalg eller dettes formand. Der kan ikke gøres indsigelse mod formandens afgørelse.

Or. fr

Ændringsforslag 2

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 27 – stk. 2

Nuværende ordlyd	*Ændringsforslag*
2. Udvalgsformandskonferencen kan rette henstillinger til Formandskonferencen om udvalgenes arbejde og opstillingen af dagsordenen for mødeperioderne.	***2.*** Udvalgsformandskonferencen ***er ansvarlig for en gnidningsløs samordning af udvalgenes arbejde. Den*** kan rette henstillinger til Formandskonferencen om udvalgenes arbejde og opstillingen af dagsordenen for mødeperioderne ***Når en udvalgsformand giver udtryk for en divergerende opfattelse med hensyn til samarbejdet mellem udvalg eller respekten for deres respektive rettigheder og pligter, forelægges sagen for Udvalgsformandskonferencen.*** ***Såfremt formanden for Udvalgsformandskonferencen konstaterer, at et udvalg har gjort sig skyldig i en så alvorlig overtrædelse af forretningsordenens bestemmelser eller reglerne for et loyalt samarbejde mellem udvalgene, at det udgør en alvorlig risiko for en korrekt afvikling af procedurerne i Europa-Parlamentet, kan han/hun efter høring af formændene for de pågældende udvalg foreslå Parlamentets formand, at han/hun foretager det fornødne i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3a.***

Or. fr

Ændringsforslag 3

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 48 – stk. 2 – fortolkning (ny)

Nuværende ordlyd	*Ændringsforslag*
	I forbindelse med en procedure med associerede udvalg udøves ordførerens rettigheder, for så vidt angår de dele, som

henhører under det associerede udvalgs 8enekompetence, af ordføreren for udtalelsen fra dette udvalg. I forbindelse med en procedure med fælles udvalgsmøder kan ordførerne kun fremsætte forslag i fællesskab.

Or. fr

Ændringsforslag 4

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 50 – fjerde led – fortolkning (ny)

Nuværende ordlyd	*Ændringsforslag*
	Retten til at indgive ændringsforslag direkte til behandling på et plenarmøde i henhold til fjerde led er en særbestemmelse, som har til formål at gøre det muligt for plenarmødet at afgøre udestående konflikter mellem det korresponderende udvalg og det associerede udvalg på de vilkår, der er fastsat i samme led. De øvrige bestemmelser i forretningsordenen, som begrænser retten til at stille ændringsforslag, finder ikke anvendelse på et associeret udvalgs rettigheder i medfør af dette led.

Or. fr

BEGRUNDELSE

Med skrivelse af 17. marts 2011 anmodede formanden for Udvalgsformandskonferencen Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om at afklare, om bestemmelserne i artikel 48, stk. 2, om vilkårene for indgivelse af plenarændringsforslag til initiativbetænkninger kunne forhindre et associeret udvalg i at indgive ændringsforslag til behandling på et plenarmøde i medfør af artikel 50, fjerde led.

Med skrivelse af 27. september 2011 gav formanden for Udvalgsformandskonferencen ligeledes udtryk for bekymring over anvendelsen af artikel 50 for så vidt angik aftaler mellem det korresponderende udvalg og de(t) associerede udvalg om de dele af teksten, som henhørte under henholdsvis enekompetence og fælles kompetence. Han bad Udvalget for Konstitutionelle Anliggender om at overveje muligheden for at indføre en mekanisme til sikring af overholdelsen af de gensidige tilsagn.

Status

Artikel 50 fastsætter vilkårene for samarbejdet mellem associerede udvalg og bestemmer i den nuværende formulering af fjerde led, andet punktum, som følger: "*Hvis et korresponderende udvalg afviser ændringsforslag vedrørende spørgsmål, som henhører under det korresponderende udvalgs og et associeret udvalgs fælles kompetence, kan det associerede udvalg indgive disse ændringsforslag direkte til behandling på plenarmødet.*" Denne bestemmelse er imidlertid i modstrid med artikel 48, stk. 2, der, for så vidt angår initiativbetænkninger, begrænser muligheden for at stille ændringsforslag til ordføreren for det korresponderende udvalg – og kun for at tage hensyn til nye oplysninger – eller til mindst 1/10 af Parlamentets medlemmer.

Da artikel 48, stk. 2, har været anvendt til at afvise plenarændringsforslag fra et associeret udvalg, vedrører forespørgslen fra formanden for Udvalgsformandskonferencen en afklaring af forholdet mellem artikel 50 og artikel 48, stk. 2.

Sigtet med ændringerne

Artikel 48 blev vedtaget for at fremskynde behandlingen og vedtagelsen af initiativbetænkninger på plenarmødet. Spørgsmålet er derfor, i hvilket omfang dette sigte hindrer ordføreren for et associeret udvalg i at indgive ændringsforslag. En for omfattende udvidelse af retten til at stille ændringsforslag ville være som at åbne Pandoras æske og en omgåelse af formålet med vedtagelsen af denne artikel.

På den anden side bygger artikel 50 på princippet om et loyalt samarbejde mellem associerede udvalg inden for rammerne af en procedure, hvor det korresponderende udvalg med undtagelse af de aspekter, hvor de(t) associerede udvalg har enekompetence, normalt har det sidste ord at skulle have sagt. Hvis der ikke er mulighed for indgriben og/eller appel i tilfælde af krænkelse af de fælles aftaler, kan risikoen for, at et korresponderende udvalg misbruger sin stilling, ikke fuldstændig udelukkes. Den sikkerhedsventil, som i henhold til artikel 50, fjerde led, andet punktum, giver et associeret udvalg mulighed for at indgive ændringsforslag

direkte til behandling på et plenarmøde, er imidlertid i modstrid med bestemmelserne i artikel 48. stk. 2.

Sigtet er derfor at afklare forholdet mellem disse to artikler og samtidig dels så vidt muligt at undgå at gøre proceduren for behandling og vedtagelse af initiativbetænkninger på plenarmøderne tungere end nødvendigt, dels at sikre respekt for princippet om et loyalt samarbejde mellem associerede udvalg i forbindelse med proceduren i artikel 50.

Spørgsmålet er derfor:

a) Skal ordføreren for et associeret udvalg have ret til at stille ændringsforslag til initiativbetænkninger?

b) Skal denne ret være identisk med den, som det korresponderende udvalgs ordfører har, eller skal den begrænses til de områder, hvor det associerede udvalg har enekompetence?

c) Skal retten til at indgive ændringsforslag direkte til behandling på et plenarmøde (artikel 50, fjerde led) være underlagt begrænsningerne i artikel 48. stk. 2, eller skal denne ret betragtes som en særbestemmelse, der sikrer de associerede udvalgs beføjelser på alle stadier i behandlingen i Parlamentet?

d) Ville det ikke være hensigtsmæssigt at benytte denne høring til ligeledes at se på situationen med fælles udvalgsmøder?

Fortolkningen af de to artikler, som foreslås i denne betænkning, tager udgangspunkt i antagelsen af, at:

- ordføreren for det associerede udvalg skal have de samme beføjelser med hensyn til de elementer, der er anerkendt som henhørende under dette udvalgs enekompetence, som det korresponderende udvalgs ordfører;

- nødvendigheden af at beskytte og garantere de associerede udvalgs beføjelser begrunder ikke, at anvendelsesområdet for artikel 50, fjerde led, begrænses på nogen måde;

- de to ordførere i forbindelse med en procedure med fælles udvalgsmøder skal handle i fællesskab.

<u>Udvidelse af problemstillingen</u>

Selv om høringen fra formanden for Udvalgsformandskonferencen vedrører indførelsen af en mekanisme til løsning af eventuelle konflikter mellem associerede udvalg i forbindelse med initiativbetænkninger, er det berettiget at overveje at benytte lejligheden til at indføre en videregående bestemmelse, som ville bemyndige Formandskonferencen til at tilstræbe en løsning på alle former for konflikter mellem udvalgene, uanset om de vedrører anvendelsen af artikel 50 eller alle andre bestemmelser.

Det bør overvejes, om det vil være hensigtsmæssigt at indføre en appelinstans, der skal behandle henvendelser fra rådgivende udvalg eller associerede udvalg, som er i stand til at

fremlægge tilstrækkelige beviser på, at et korresponderende udvalg bevidst og i alvorlig grad har tilsidesat reglerne for et loyalt samarbejde mellem udvalgene.

Vil man vælge en sådan løsning, bør der foretages en ændring af forretningsordenens artikel 20 og 27 for udtrykkeligt at give Parlamentets formand beføjelse til inden for rammerne af en procedure, som inddrager Udvalgsformandskonferencen, at finde en endelig hensigtsmæssig løsning (som kan gå så langt som en ophævelse af en procedurebeslutning) på procedurekonflikter, som måtte opstå mellem udvalgene uafhængigt at de særlige sager, der kan opstå i forbindelse med anvendelsen af artikel 50 og 48, stk. 2.